

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
Genel Yayın No: 1029
Cep Kitapları: 197

40 HADİSTE YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA
Dr. Rukiye AYDOĞDU DEMİR - Hale ŞAHİN - Dr. Elif ERDEM

Yayın Yönetmeni: **Cafer Tayyar DOYMAZ**
Yayın Koordinatörü: **Suat OKUYAN**
Tashih: **Hacı Duran NAMLI**
Grafik: **Emre YILDIZ**

Baskı: Salmat Basım Yay. Amb. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: [0 312] 341 10 24

3. Baskı, Ankara, Mart 2023

ISBN: 978-625-435-508-0
2023-06-Y-0003-1029
Sertifika No: 12930

Eser İnceleme Komisyon Kararı: 12.06.2014/31

© Diyanet İşleri Başkanlığı

İletişim

Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Tel: [0 312] 295 72 93 - 94 Faks: [0 312] 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış

Döner Sermaye Daire Başkanlığı
Tel: [0 312] 295 71 53 - 295 71 56 Faks: [0 312] 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

40 HADİSTE
YARDIMLAŞMA
VE DAYANIŞMA

ÖN SÖZ

İslam dini, yalnızca Allah'a karşı sorumlulukların yerine getirilmesiyle bireysel planda yaşanacak bir din değildir. Rabbimiz, kendisine inananlardan, tüm insanlığa örneklik edecek; her türlü aşırılıktan uzak, ahlaki güzelliklerle bezenmiş, birbiriyle iyi geçinen, uyumlu bir toplum oluşturmalarını istemiştir (Bakara, 2/143).

Her müslümanın en yakınındaki ailesinden başlamak üzere akrabalarına, komşularına, arkadaşlarına, çevresindeki diğer insanlara, içinde yaşadığı tüm topluma ve hatta insanlık ailesine karşı sorumlulukları vardır. Bu bilinçle hareket eder mümin. Benmerkezci, duyarsız, nemelazımcı bir hayat süremez. İyi gününde de kötü gününde de kardeşinin yanında olur. Bencilliği bir kenara bırakarak kendi için istediğini kardeşi için de istemek ve elinden geldiğince

başkalarının yardımına koşmak, onun en belirgin özelliğidir.

Müminlerin birbirine sıkı sıkıya kenetlenmiş bir binanın tuğlaları gibi olmaları gerektiğini belirten Peygamber Efendimiz (Buhârî, Salât, 88) dayanışma ve yardımlaşma üzerinde ısrarla durmuştur. Zekât, sadaka, hediyeleşme, hasta ziyareti gibi maddi ve manevi dayanışmayı perçinleyen her türlü ameli teşvik ederken kin, nefret, sui zan ve tecessüs gibi bu güçlü birlikteliğe zarar verecek her şeyden de ümmetini sakındırmıştır. Herkesin en yakınından başlayarak imkânı nispetinde başkalarının ihtiyaclarını gözetmesini tavsiye etmiş ve şöyle demiştir: *“Allah için size sığınan kimseye sığınak olun. Allah için isteyen kimseye verin. Sizi davet edene icabet edin, size bir iyilik yapana karşılığını verin. Eğer onun karşılığını verecek bir şey bulamazsanız, karşılığta bulunduğunuza kanaat getirinceye kadar ona dua edin.”* (Ebü Dâvüd, Zekât, 38).

Rabbimizin hoşnut olacağı örnek bir toplum oluşturmak bizim elimizdedir. *“İnsanların*

en hayırlısı, insanlara en fazla yarar dokunandır.”

(Kuzâi, *Müsnedü's-şihâb*, 1, 365) anlayışıyla hareket ettiğimiz, fedakârlık ve isâr gibi erdemleri kuşanarak hayırlı işlerde yarıştığımız, iyilik ve takva üzere yardımlaştığımızda içinde yaşadığımız toplum daha huzurlu bir yuvaya dönüşecektir. Yetimin başını okşayıp yoksulun elinden tuttuğumuz, dulun ihtiyaçlarını görüp fakirin işi için koşturduğumuz ve el ele verdiğimiz sürece hayatımız anlam kazanacaktır. Konuyla ilgili hadislerden oluşan bu mütevazı çalışmanın, yardımlaşma ve dayanışma duygularımızı perçinleyerek toplum olarak daha güçlü adımlar atmamıza vesile olmasını temenni ediyoruz.

أَيُّمَا مُؤْمِنٍ أَطْعَمَ مُؤْمِنًا عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَقَى مُؤْمِنًا عَلَى
ظَمًا سَقَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ وَأَيُّمَا
مُؤْمِنٍ كَسَا مُؤْمِنًا عَلَى عُرْيٍ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ خُضْرِ الْجَنَّةِ.

Bir mümin, aç bir mümini doyurursa, Allah da o kimseyi cennet meyveleriyle doyuracaktır. Yine bir mümin, susuz kalan bir mümine bir şeyler içirip susuzluğunu giderirse, Allah kıyamette ona (misk ile mühürlenmiş lezzetli bir içecek olan) 'Rahîk-ı Mahtûm'dan içirecektir. Yine bir mümin, elbiseye ihtiyacı olan bir mümini giydirirse, Allah da ona cennetin yemyeşil elbiselerinden giydirecektir.

(Tirmizî, Kıyâme, 18)

قَالَ اللَّهُ أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ عَلَيْكَ.

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: “Ey âdemoğlu, sen infak et, ben de sana infak edeyim!

(Buhârî, Nafakât, 1)

كُلُّ سُلَامَى مِنْ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ
الشَّمْسُ - قَالَ - تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ وَتُعِينُ
الرَّجُلَ فِي ذَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا
مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ - قَالَ - وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ وَكُلُّ
خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ
الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ.

Güneşin doğduğu her gün, insanın bütün eklemleri için sadaka vermesi gerekir. İki kişinin arasını düzeltmen sadakadır. Bir kimseyi kaldırarak hayvanına binmesine yardımcı olman veya eşyasını ona yüklemen sadakadır. Güzel söz de sadakadır. Namaza giderken attığın her adım sadakadır. Yoldaki rahatsızlık veren şeyleri kaldırman sadakadır.

(Müslim, Zekât, 56)

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ: ... فَأَيُّ الصَّدَقَةِ
أَفْضَلُ؟ قَالَ: "جَهْدُ الْمُقِلِّ."

Hız. Peygamber, "Hangi sadaka en faziletlidir?" diye sorulunca şöyle demiştir:
"Malı az olanın gücüne göre verdiği
(sadaka!)

(Dârimî, Salât, 135)

مَنْ تَصَدَّقَ بِعَدْلِ تَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ، وَلَا يَقْبَلُ
اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ، وَإِنَّ اللَّهَ يَتَقَبَّلُهَا بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يُرَبِّيهَا
لِصَاحِبِهِ، كَمَا يُرَبِّي أَحَدُكُمْ فَلَوْهٗ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ
الْجَبَلِ.

Kim helâl kazancından bir hurma miktarı sadaka verirse -ki Allah sadece helâl olanı kabul eder- Allah o sadakayı büyük bir hoşnutlukla kabul eder. Sonra onu sahibi için, sizden birinizin tayını yetiştirdiği gibi (özenle) dağ gibi olana kadar büyütür (bereketlendirir).

(Buhârî, Zekât, 8)

مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ
أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْقًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ
أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا.

Kulların sabaha eriştiği her gün (yeryüzüne) iki melek iner. Bu iki melekten biri, ‘Allah’ım, malını hayır yolunda harcayan kişiye (harcadığı malın yerine) yenisini ver.’ der. Diđerisi de, ‘Allah’ım, malını (hayır yollarında harcamayarak) elinde tutan (cimrilik eden) kişinin malını telef et.’ der.

(Buhârî, Zekât, 27)

مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ، وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ
دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ
لَمْ تَجِدُوا مَا [تُكَافِئُونَهُ] فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ
كَافَأْتُمُوهُ.

Allah için size sığınan kimseye sığınak olun.
Allah için isteyen kimseye verin. Sizi davet
edene icabet edin, size bir iyilik yapana
karşılığını verin. Eğer onun karşılığını
verecek bir şey bulamazsanız, karşılıklıta
bulduğunuza kanaat getirinceye kadar
ona dua edin.

(Ebû Dâvûd, Zehât, 38)

السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَأَلْمُجَاهِدِ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلِ الصَّائِمِ النَّهَارَ.

Dul bir kadının ve fakirin işleri için koşturan kimse, Allah yolunda cihat eden yahut geceyi namazla gündüzü oruçla geçiren kimse gibidir.

(Buhârî, Nafakât, 1)

إِذَا طَبَخْتَ مَرَقًا فَأَكْثِرْ مَاءَهُ، ثُمَّ انظُرْ أَهْلَ بَيْتِ مَنْ
جِيرَتِكَ، فَأَصِْبْهُمْ مِنْهَا بِمَعْرُوفٍ.

Çorba pişirdiğinde suyunu biraz fazla koy,
sonra komşularına bak, uygun bir şekilde
çorbandan onlara da ikram et.

(Müslim, Birr , 143)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنْصُرُ أَحَاكَ
ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا.» فَقَالَ رَجُلٌ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْصُرُهُ
إِذَا كَانَ مَظْلُومًا ، أَفَرَأَيْتَ إِذَا كَانَ ظَالِمًا كَيْفَ أَنْصُرُهُ؟»
قَالَ: «تَحْجُرُهُ أَوْ تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ ، فَإِنَّ ذَلِكَ نَصْرُهُ.»

Resûlullah (sav) şöyle buyurdu: “Zalim de olsa mazlum da olsa kardeşine yardım et.” Bunun üzerine birisi, “Ey Allah’ın Resûlü! Eğer mazlum ise yardım ederim, ancak zalimse ona nasıl yardım edeceğim?” dedi. Bunun üzerine Resûlullah şöyle buyurdu: “Onu zulümden uzaklaştırırsın veya onun zulmüne engel olursun. İşte bu ona yapacağın yardımdır.

(Buhârî, İkrâh, 7)

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهُمْ ذَبَحُوا شَاةً فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ «مَا بَقِيَ مِنْهَا.» قَالَتْ مَا بَقِيَ مِنْهَا إِلَّا كَتِفُهَا.
قَالَ «بَقِيَ كُلُّهَا غَيْرَ كَتِفِهَا.»

Hız. Âişe'den rivâyet edildiğine göre,
Peygamber hanımları bir koyun kesmişlerdi
de Rasûlullah (s.a.v.): “Koyundan ne kadar
kaldı.” diye sordu. Âişe, dedi ki: “Sadece
kürek kemiği bölgesi kaldı! Gerisini dağıttık”
deyince; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
“Küreğinden başka hepsi bize (sevap olarak)
kaldı.

(Tirmizi, Kıyâme, 33)

إِنَّ ظِلَّ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَدَقَتُهُ.

Kıyamet günü müminin (altında serinleyeceği) gölgesi sadakasıdır.

(İbn Hanbel, IV, 233)

المُسلِمُ أَخُو المُسلِمِ لَا يَظلمُهُ وَلَا يُسلِمُهُ مَنْ كَانَ فِي
حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فرَجَ عَن مُسلِمٍ
كُرْبَةً فرَجَ اللهُ عَنهُ بِهَا كُرْبَةً مِن كُرْبِ يَوْمِ القِيَامَةِ وَمَنْ
سَتَرَ مُسلِمًا سَتَرَهُ اللهُ يَوْمَ القِيَامَةِ.

Müslüman Müslüman'ın (din) kardeşidir.

Ona zulmetmez. Onu düşman eline vermez (himaye eder). Her kim Müslüman kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Her kim de bir Müslüman'ın bir sıkıntısını giderirse Allah da onun (bu iyiliği) sayesinde kıyamet sıkıntılarından bir sıkıntısını giderir. Her kim dünyada, bir Müslüman'ın (ayıbını) örterse Allah da kıyamet günü onun (ayıbını) örter.

(Müslim, Birr, 58)

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ
الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ
بِالسَّهَرِ وَالْحُمَى.

Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermeye, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer.

(Müslim, Birr, 66)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَا وَكَافِلُ
الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا.» وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى ،
وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا.

Resûlullah (sav), “Ben ve yetime kol kanat
geren kimse cennette böyle (yan yana)
olacağız.” buyurdu ve aralarını hafifçe açarak
işaret parmağıyla orta parmağını gösterdi.

(Buhârî, Talâk, 25)

مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا أَوْ وَصَعَ لَهُ، أَظَلَّهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ، يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ.

Kim darda kalan borçluya zaman tanırrsa yahut (alacağıının tamamını veya bir kısmını) borçluya bağışlarsa, Allah onu, başka hiçbir gölgenin (himayenin) olmadığı kıyamet gününde kendi arşının gölgesinde (himayesinde) gölgelendirecektir.

(Tirmizî, Büyü', 67)

مَنْ قَبَضَ يَتِيمًا بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَى طَعَامِهِ وَشَرَابِهِ
أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ الْبَتَّةَ إِلَّا أَنْ يَعْمَلَ ذَنْبًا لَا يُغْفَرُ [لَهُ].

Müslümanlar arasında kim bir yetimi yiyecek ve içeceğini üstlenecek şekilde sahiplenirse, affedilmeyecek bir günah işlememişse, Allah onu mutlaka cennete koyar.

(Tirmizî, Birr, 14)

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ خَبٌّ وَلَا بَخِيلٌ وَلَا مَنَّانٌ.

Bozguncu, cimri ve yaptığı iyiliği başa kakan
kimse cennete giremez.

(Tirmizî, Birr , 41)

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ.

Sizden biriniz kendisi için istediğini mümin kardeşi için de istemedikçe iman etmiş olmaz.

(Tirmizi, Sifatü'l-kıyâme, 59)

أَمَرَنَا النَّبِيُّ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبْعِ بَعِيَادَةٍ
الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَنَصْرِ
الضَّعِيفِ، وَعَوْنِ الْمَظْلُومِ، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ، وَإِبْرَارِ
الْمُقْسِمِ.

Peygamber (sav) bize şu yedi şeyi emretti:
“Hastayı ziyaret etmek, cenazeyi (kabre
kadar) takip etmek, aksırana Allah’tan
rahmet dilemek, zayıfa yardım etmek,
mazluma yardım etmek, selâmy yaymak ve
yemin edenin yeminini tasdik etmek.

(Buhârî, İsti’zân, 8)

الصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ.

Sadaka, suyun ateşi söndürdüğü gibi hataları
yok eder.

(Tirmizî, Cum'a, 79)

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَفْضَلِ الصَّدَقَةِ ابْنَتُكَ مَرْدُودَةٌ إِلَيْكَ
لَيْسَ لَهَا كَاسِبٌ غَيْرُكَ.

Size en değerli sadakadan bahsedeyim mi? (Kocasının evinden ayrılarak) senden başka kazancını sağlayacak kimse olmadığı için sana (baba evine) sığınmış kızın (için harcadığın nafaka en faziletli sadakadır).

(İbn Mâce, Edeb, 3)

قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا رَسُولَ اللهِ!
أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَاحِبُ
حَرِيصٍ، تَأْمَلُ الْغِنَى، وَتَخْشَى الْفَقْرَ، وَلَا تُمَهِّلَ حَتَّى
إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ.»

Bir adam Hz. Peygamber'e (sav), "Ey Allah'ın Resûlü, hangi sadaka en faziletlidir?" diye sordu. Hz. Peygamber şöyle buyurdu: "Sağlıklı olup, fakirlik endişesi ve zengin olma hırsı ile hareket ederken tasaddukta bulunabilmendir. (Sadaka vermeyi) can boğaza gelip de (son nefesini yaşadığın ana kadar) erteleme."

(Buhârî, Vesâyâ, 7)

إِنَّ الصَّدَقَةَ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ وَعَلَى ذِي الرَّحِمِ
اِثْنَتَانِ: صَدَقَةٌ وَصَلَةٌ.

Yoksula verilen sadaka bir, akrabaya verilen
ise hem sadaka hem de sila-i rahim olmak
üzere iki sadaka sayılır.

(Nesâi, Zekât, 82)

وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ.

... Mazlumun bedduasından sakın. Çünkü onunla Allah arasında perde yoktur.

(Buhârî, Zekât, 63)

إِنَّ مِنَ النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ، مَعَالِيْقَ لِلشَّرِّ، وَإِنَّ مِنَ
النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِلشَّرِّ، مَعَالِيْقَ لِلْخَيْرِ، فَطُوبَى لِمَنْ
جَعَلَ اللهُ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ عَلَى يَدَيْهِ، وَوَيْلٌ لِمَنْ جَعَلَ
اللهُ مَفَاتِيحَ الشَّرِّ عَلَى يَدَيْهِ.

Öyle insanlar vardır ki (adeta) hayrın anahtarları, şerrin sürgüleri gibidir. Kimisi de şerrin anahtarları ve hayrın sürgüleri gibidir. Ne mutlu! Yüce Allah'ın, hayrın anahtarlarını ellerine verdiği o kimselere! Ve yazıklar olsun Yüce Allah'ın şerrin anahtarlarını ellerine verdiği o kimselere!

(İbn Mâce, Sünnet, 19)

اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا، فَبِكَلِمَةٍ
طَيِّبَةٍ.

Yarım hurma (sadaka) ile bile olsa
cehennemden korunun. Eğer bunu da
bulamazsanız güzel bir sözle (korunun).

(Müslim, Zekât, 68)

لَا تَبَاغَضُوا ، وَلَا تَحَاسَدُوا ، وَلَا تَدَابَرُوا ، وَكُونُوا عِبَادَ
اللَّهِ إِخْوَانًا .

Birbirinizden nefret etmeyin, birbirinize
haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey
Allah'ın kulları, birbirinizle kardeş olun.

(Buhârî, Edeb, 62)

مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ.

Kim Müslüman kardeşinin ırz, namus ve benzeri şeylerinden her türlü kötülüğü savarsa Allah da kıyamet gününde onun yüzünden Cehennem ateşini savar.

(Tirmizi, Birr, 20)

لَا تُخْصِي فَيُخْصِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكَ.

Sayma ve sayarak verme! Yoksa Allah da
sana sayarak verir.

(Nesāi, Zekāt, 62)

الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا.

Mümin mümin için, parçaları birbirini destekleyen bir bina gibidir.

(Buhârî, Mezâlim, 5)

يَدُ الْمُعْطَى الْعُلْيَا وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ أُمَّكَ وَأَبَاكَ
وَأُخْتِكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ.

Veren el üstündür. Vermeye, geçimini sağlamakla yükümlü olduğun kimselerden başla. Annene, babana, kız ve erkek kardeşlerine yardım et, sonra yakınlık durumuna göre devam et.

(Nesâi, Zekât, 51)

أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ إِذَا
سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ.

Allah'ı(n hakkını) koru ki Allah da seni korusun. Allah'ı(n hakkını) gözet ki O'nu hep yanında bulasın. Bir şey isteyeceğinde Allah'tan iste. Yardım dileyeyeceğinde Allah'tan yardım dile.

(Tirmizî, Kıyâme, 59)

هَلْ تُنصَرُونَ وَتُرزَقُونَ إِلَّا بِضِعْفَائِكُمْ.

Size ancak zayıflarınız sebebiyle yardım ediliyor ve rızık veriliyor değil mi!

(Buhârî, Cihâd, 76)

لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ
هَلَكَةٍ فِي الْحَقِّ ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا
وَيُعَلِّمُهَا.

Ancak iki kişiye gıpta edilir. Bunlar, Allah'ın kendisine verdiği malı hak yolunda harcayan kimse ile Allah'ın kendisine verdiği (ilim ve) hikmete göre karar veren ve onu başkalarına öğreten kimsedir.

(Buhâri, Zekât, 5)

مَا سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا قَطُّ فَقَالَ
لَا.

Resûlullah (sav) kendisinden bir şey
istendiğinde asla “Hayır” demezdi.

(Müslim, Fedâil, 56)

مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ فَلْيَذْهَبْ بِثَالِثٍ ، وَإِنْ أَرْبَعٌ
فَخَامِسٌ أَوْ سَادِسٌ .

Kimin yanında iki kişilik yemek varsa
üçüncü bir kişiyi, dört kişilik yiyeceği olan
beşinci ya da altıncı bir kişiyi misafir etsin!

(Buhârî, Mevâkit, 41)

عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ.

Her Müslüman'ın sadaka vermesi gerekir.

(Müslim, Zekât, 55)

كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ.

Her iyilik bir sadakadır.

(Buhârî, Edeb, 33)

إِنَّ الصَّدَقَةَ لَتُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ وَتَدْفَعُ مِيتَةَ السُّوءِ.

Sadaka, Rabb'in gazabını söndürür ve kötü bir şekilde ölmeyi önler.

(Tirmizi, Zekât, 28)

